

סוכנות לכתבי עתונות

רחוב החבלת 9, ירושלים

ת.ד. 724 - טל. 24555

שודר בקול ישראל

24.12.68 יומן

מגמות ובדים

בתכניתה הגדולה של להקת המחול בת שבע דינים הרקדיות נעמ'

אלישקובסקי ובקרו מוסיקה טמעון מישורי.

אם כי להקת בת שבע היא אכן מפעל פרטי, העובדה היא שמראית

קידמה היא דעחה מופת מרכזיה בשבי המחול בארץ, והדבר זה דובע כmorben

מהרמת הגבורה מארץ שהתקה השיגה מתוך בשנות הרכזיות וברמתה הרכזית

של האגדה והגדות והcordiality בעטן. בכל זאת אחרי כמה שנים של קיומ

וכל האגדה בכורה מעוררת תמיד ציפיה ומתח לראות מה יקרה בעקבותיה יש

מקום לפנים, או לראות מה דעם דרכו של הלהקה ולדון קטן על זה. נעמ'

אולי את מתח בזבז של המחול.

אנו משבים שהתקה חזקה כירום תרופה מקומ ראיוני וחשוב

בחוי האמנויות בארץ לא שמן על פה אם גם חדרו לתודעה של הקהלוש

הציבורוני לא בכורה מספקה אבל זו בעיה של המחול בכל העולם, וכפי

שאלה אמרת אם באמת מחרגו הראשון קבעו איזה שמי רמת שפונה הם לא

ירדדם, וזה חשוב מאוד. מחייבת רמת הרכזית, הגשת האגדה מחייבת התאזרה

הדקוריות, התפזרה והרמלה, רמת הביאוז. אם בתיהלה אונדו דאיינו בתכנית

הריאונית שלהם דק כמה אנטים, היום ביפוי אונדו יכולם גם לוורד שאנדרו

לרשימתם של הרקדים המוביים עוד כמה רקדים שהם משך השדים האלה התפתחו

באופן מאוד ראיוני, ביחס בין הבחוורים. אנו חושבת שכירום זהוי כבר עובדה

קיימת שהרמלה היא שורה, ואין בזה שום חידוש כבך, אונדו יודעים אם זה

וחכניתה הדו האתורונה היא מעוררת בעיתם למורי אהרות, בעיה של מה הלהקה

הדא מגיישה מהן הcordiality וקשר אופייני, אנו חושבת התכנית האתורונה

היא אופיינית למה שהם דוחדים. יש להם בתכנית הזאת 2 cordialityים

בימות ובדים - 2

נעירים, 2 רקדנים עירית שביתה להם אפשרות לחת משחו, ז"א לייאור 2 כוריאוגרפיות, ישנו כוריאוגרפ שתו בנה בשבייל הלהקה יצירה זו גלן אשל, יצירה כוריאוגרפית תחילית, המוטיקה של פרוש, יצירה שהיא חושאלה מהרפרטואר של מרתה גראם, והועברת מהלהקה שלח להקה זאת ובאן שנה הבעייה הפיזיולוגית שאנני עליה חייתי רוצה לחתיה. מרתה גראם היא כוריאוגרפיה מאוד סובייקטיבית, כל עולמה הוא קשור עם הבעיות האישיות שלה, עם חוויה שלה, חייאתה הזאת מדיה נזרה בשבייל מרתה גראם. היא ביצעה אותה בגדולה של היצירה הונחהה ביצוע שלח. היום כשאנחה דואים את היצירה הזאת שהועברה באופן, לפִי עתוי, מאוד שלאכוטי, להקם בה שבע. ז"א למזרו אותה בלי הדרכ כוריאוגרפ, אלא העתקה אזהע עד כמה שידוק לי מפרט, ולא ניסו או שלא נדרש מהם להעתקה פיזיולוגית הם ניסו לחזור על אותן דברים שהם דואים בפרט קאינה בלוק שהיא רקדנית מצוינת עם כוחות עצמה על הבמה, רקדנית גם אם שכנעה מאוד בגופה, מגייע לה שיצרו תפקיים בשביבה, או שם היא הולכת לבצע או מדיה, מדיה אך עד כדי להיות מותאמת לה, ולא שאיה יכולה לכך לחזור על תבונות ודברים שהם כל כך אישיים של מרתה גראם. לאברי הורבשו גם חולשות של היצירה הזאת מטהינה כוריאוגרפיה, לפִי דעתך יזון זה תפקיד לא בנווי, וחגיגעה זה תפkid לא מעין, התפkid היחידי זה כורוש שבוצע בדורה נאה מאוד ע"י ריבוה שיינפלד, ואין בו שום דבר מיוחד אבל זה נאה וזה יפה מפוני שרים היא רקדנית שובה וכל דבר שהיא עושה הוא באמת תמיד נראה אנטמי ויפה.

תבן שאתה בחלהן צודק שט מגיינים כוריאוגרפיהם עליהם יותר אובייקטיביות, יותר קל להעביד אותם להקה אחרה, אבל אני חשב שט קיימות יצירות מופת, ובאופן מיוחד אין ציינתי גם את השובייקטיביות של מרתה גראם, ככלומר למשמעות הדברים אולי הבדולים ביחס של מרתה גראם

קול ישראל - 24.12.66

בימות ובדים - 3

הם הדברים הטעוניים, אן בנסיבות זאת איתי אומר שחייב אם רק חיל
שלנו לא יראה את היצירות האלה ולו אפילו לא בבחירה המקורי.

אני רואת לומר לך דבר מה, תבש, יש לנו וזה דרך לי
מאוד חשוב, הבש יש עתה שזכורת שמייה על יצירות מומת, לפ' דעתך
זה לא שמירה על יצירות מומת כי שהיא בזעקה כאן. אני חשבה שזה קצת
עשית עול ליצירה גדולה. מפני שום יצירה לא נטלה והמשמעות שלה
חולכת לאיבוד ובאן בלי שטץ של שטך בחירות גראham הוא אשר קבע
ריבוי ק גלום עמדה בבחן עד האצעה של התפקיד בחלוקת השני של התפקיד
כש מ |ל שהתנוועה מתחילה עם איזה רשות, היא מתחילה לדעוז ומרחת גראham
בנתח את זה משביב לחזועה הקטנות שלה. ליכולת הפיזית שלה, היא בנתה
בשביל עצמה את התפקיד, זה אכן טוב לזכור. ואין לי שטך בדבר שחגדלות
של יצירה הייתה אך ורק קשרה אחה, ויש יצירות מסוימות שמותעם עם האצעה
ובכח זה, אין מה לעשות נגד זה.

כאנחנו באים לדבר על תחilibים של גן טלי, אגלי, במוטיקאי,
כਮון מתעוררת הבעה של המוטיקה והחמל, אין שום שטך שבלן טלי, הרा^ה
בחור מאור מוטיקלי, אבל ברגע למוטיקאי, ברגע שאני רואת פידוש דרמטי
פהו או יותר, חזותי ליצירה מוטיקלית דומה לי שהיצירה עצמה מפעידה
משהו, כי המוטיקאי רואת את זה בזרה, אם לא לפרט נאמר פשוט אבסטרקטו,
וחפירות חבורת חזות לוקם משחו מהיצירה. לפ' דעתך מה שאני לא רואת
בכוריאוגרפיות אצל לחק בת שבע, אצל הכרודיאוגרפיות שעושים כוריאוגרפים
שם כולל מרחת גראham, אני לא רואת שנוצרם בין המוטיקה ובין החמל יחס
גומלין שמן ממש בעלי אשיבות, שאפשר להגיד שיש בהם חיים.

אני רואת לדבר על תחilibים, על הצד הכרודיאוגרפי שבדבר, ואני
מובדלה לומר שפה בחלק הראשון של יצירה, אני מזאת שזה אחד היצירות

הכוריאוגרפיות היפות ביחסו של חקקה הוצאה ביצעה עד עכשו. וזה אני דואת אשיבות עזומה, אני חשבה שאלחנת הייצירה היא בזאת שהיא גוזרת מחייב החקקה. מרגישים שהרקדנים אינם בה טוב, זה גוזר שבילם לפוי יכולתם אליהם, זה מאוד חשוב, לפי דעתך. ומעניין הדבר שקיים זה שחו יכפי פחות נראת מלושט באופן אכני, ז"א זה לא כל כך ייחד תמיד, יש רגע אחד שהרקדנים מתחווים כאילו באופן חומשי קצח או מתחם אימפרוביזציה, למרות זה שאין בשונה שכלל מתחמץ, וכל תנועה היא בדוקה ומדוייקת, יחד עם זה גלן פעלי יוצר איזה שהוא אטמוספירה דרמטית מאוד, וזה מתחילה ברגע הפטול של כל יצירה, יש איזה שהוא דבר שמתה לא יודע בדיקון מה זה וזה גדול. לשמחה הרבה שלי אני ראייתי שם 2 רקדנים, שבאמת זה בזכות החקקה הוצאה המתחז ומאוד בלשו בדיקוד הזה, זה רחמים רון ודני בינשטיין, באמת זה היה דעתם לראות שני רקדנים צעירים כל כך יפה ועדתיים בתפקידים מרכזיים חשובים. גדולתה של הייצירה נמשכו עם החלק הראשון אחר כך ישבה ירידת וכל 3 הקטעים שבאים לאחריו הם כבר די בוגדים ולא כל כך מעוניינים מה שזכרת שהייצירה תחילים בנויה לחקלאות מעבירה או תזרע באופן שבעי לכוריאוגרפים העזירים שייצרו יצירות בשבייל החקקה, שיטון בראון, ספרד ודור וגולית של אושרה אלקיים. כאן באמת מתחזרת השאלת של לאן מכובנים בעם הכוריאוגרפים האלה, מה מתרחש ומה ערכם של הכוריאוגרפיות האלה.

חראה, אז ישנה שאלה שהיא נראית לי גם במקרה פוטו יפה וזה שאלה מופרשת, אני חשבה שמאז אחד יש כנובן יש צורך לדרבן אנשים צעירים לייצור, מצד שני לא ארים שאנשים צעירים כל דבר חועל על דעתם זהה יגיע בלי כל ביקורת לבמה שהוא במה פרופסיזונליסטי, זה לא יתבן, נראת לי שזה שיש מאחורי זה אמצעים, עדים לא מופיע וקל מדי, ולא מודרך לגמרי זה לא עולח משום מזיאות של המחול לא בעולטולא בארץ שאיזה נסיגון